

gødninger må sælges. Til gengæld for den beskyttelse, som forbrugeren derigennem har, er sælgerens pligt til at opgive, hvad varen egentlig indeholder, ofte stærkt reduceret.

Ved udarbejdelsen af forslaget har man endvidere haft for øje, at der i OEEC arbejdes på fælles regler for handelen med gødningsstoffer mellem OEEC-landene. Bestræbelserne går ud på at tilvejebringe regler, som gør det muligt at sælge en gødning med samme emballagemærkning i alle OEEC-landene. I øjeblikket er det f. eks. således, at Thomasslagge, der i sække eksporteres fra Tyskland til Danmark, egentlig skal overføres i andre sække i Danmark, idet den tyske emballagemærkning ikke tilfredsstiller den danske lovs krav om indholdsangivelse. Da OEEC-reglerne ikke foreligger færdigt udarbejdet endnu, og da der formentlig vil hengå adskillig tid, inden de er anerkendt af alle de deltagende lande, har man i dette forslag søgt at foruddiskontere disse regler ved at tillægge landbrugsministeren bemyndigelse til at dispensere fra den danske lovs bestemmelser om emballagemærkning o. lign.

Den gældende lov omfatter kun gødningsstoffer og grundforbedringsmidler, idet gødningsstoffer i lovens forstand dog også omfatter de såkaldte gødningsdannere. Herved forstås stoffer, der tilsat staldgødning, halm, kompost o. lign. enten skulle fremskynde disse stoffers omsætning eller/og forbedre det færdige produkts kvalitet. Da loven udarbejdedes, forelå kun stoffer til fremstilling af såkaldt kunstig staldgødning (halmkompost), og det var blandinger af forskellige kendte gødninger, f. eks. af Thomasslagge og svovlsur ammoniak. Der er imidlertid fremkommet en række andre stoffer, f. eks. bakteriekulturer, til fremme af kompostbunkers omsætning, ofte stoffer af yderst tvivlsom værdi, og man har derfor ment det rigtigst at udskille disse stoffer fra de egentlige gødningsstoffer og give særlige regler for dem.

Endelig har man indføjet en ny gruppe stoffer, de såkaldte vækststoffer. Der forekommer nu i handelen en række biologisk virksomme stoffer, der uden at indeholde de egentlige planteneringsstoffer angives at fremme planternes vækst — og undertiden også gør det. Det nyeste eksempel herpå er formentlig gibberellinsyre.

Når man har ment, at loven også bør omfatte disse stoffer, er årsagen den, at der er en stadigt stigende tendens til at blande sådanne vækststoffer i de almindelige gødninger, navnlig i gødninger, der udbydes til anvendelse i havebruget. For så vidt sådanne blandinger udbydes og sælges under benævnelse gødninger, må en kontrol af disse gødninger også omfatte, at angivelserne vedrørende et

indhold af vækststoffer er rigtige, og det vil da være naturligt, om disse stoffer fremtidig omfattes af loven.

Til § 1.

ad stk. 1. Man har bibeholdt bestemmelsen i den gældende lovs § 1, stk. 3, om at en gødning skal være et *teknisk* behandlet stof. Herved undtages f. eks. staldgødning automatisk fra lovens bestemmelser. Men desuden er der i § 14, stk. 1, anført nogle affaldsstoffer, som ligeledes bør være undtaget fra lovens bestemmelser. Endvidere foreslås i § 14, stk. 1 bemyndigelse for landbrugsministeren til at meddele yderligere undtagelser, hvorved der åbnes mulighed for, at affaldsprodukter som f. eks. melassepøl og gasvand helt eller delvis kan undtages.

ad stk. 2-4. Man har ment det rigtigst at anføre, hvilke stoffer der er planteneringsstoffer. Hensigten hermed er at forhindre den nu foreliggende — og udnyttede — mulighed for reklamering f. eks. med, at gødningen „indeholder 29 forskellige grundstoffer“, eller at gødningen indeholder jod, kobolt, vanadium o. s. v. De anførte grundstoffer angiver ikke alle kendte planteneringsstoffer. F. eks. er calcium ikke medtaget. Årsagen er, at calcium under danske forhold altid er til stede i rigelig mængde, og en angivelse af, at en gødning indeholder calcium, vil derfor oftest være at tillægge den et indhold, der er uden betydning.

Bestemmelsen i stk. 4 udelukker angivelse af og reklamering med et indhold af grundstoffer, der ikke har betydning for planternes vækst, men muliggør, at det kan tillades at angive andre stoffer end de anførte, såfremt disse anses for at have værdi som planteneringsstoffer (f. eks. vanadium).

Til § 2.

Som nævnt i indledningen har man ment det rigtigst at opstille en særlig gruppe, gødningsdannere. Da disse stoffer anvendes til *fremstilling* af gødning, ville et stof som råfosfat, der tjener til fremstilling af superfosfat, også omfattes af definitionen, hvorfor man har ment det nødvendigt at definere gødningsdannere som stoffer, der *uden en egentlig fabriktionsproces* anvendes til gødningsfremstilling. Herved mener man at have begrænset begrebet til stoffer, der tilsættes halm, kompost o. lign.

Til § 3.

Den i den nugældende lovs § 1, stk. 4, indeholdte definition af et grundforbedringsmiddel er således, at den i lige så høj grad kan gælde et vækststof som gibberellinsyre, som den kan gælde mergel. Man har ment i dette forslag at måtte definere grundforbedringsmidler således, at de virker på afgrøderne gen-